Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

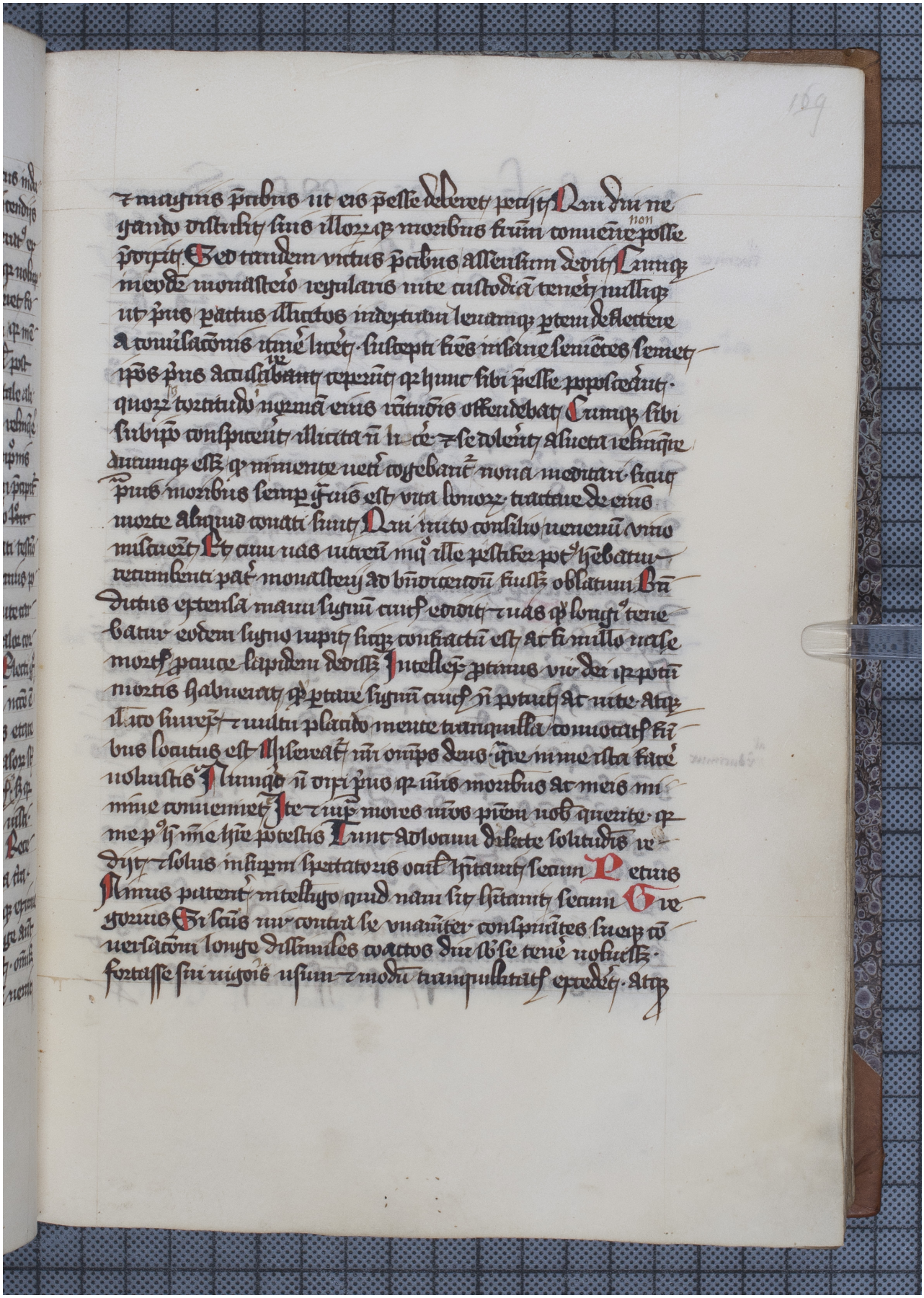

169

et magnus pabus ut eos pesse deberet petiit. Nam dum ne
gando distrahit sine illorum que moribus suum convenire posse
non
poterat. Sed tamen victus pabus assensum dedit. Cumque
mente monasterio regularis vite custodia teneret nullique
ut prius patuit illectos indutum semmque prem deflectere
a consilacionis tunc horti. suscepti fres insane semetes semet
ipos prius accusabant. reperunt quod hunc sibi pesse propiciatum.
quorum
tortitudo nemo eius virtutis offendebat. Cumque sibi
subiipso conspicent illicita in re se dolent. Aliqua relinquere
ducumque est quamvente vel cogebant nona meditari. sicut
prius moribus semper fuis est vita honore tractare de eius
morte aliquid cogitati sunt. Nam multo consilio necessum vivo
mutarent. Et cum eas interim mus ille pesilire potuisset habitu
retinuerunt pat monasterii ad benedictum suis oblatum. Bu
dictus extensa manu signum cruce edidit. Tuas quasi longe tene
batur eodem signo rupit. sicque contractum est. Ac si multo metse
morte parce lapidem dedisset. Intellexit primus vir dei ipsum
mortis habuerat. quasi prime signum cruce si potuit. Ac mite. atque
illo sunt. Tunc multum placido mente tranquilla commotus fi
bus locatus est. Miserat nos omnipotens deus. ipse mune ista fuere
voluistis. Nunquid in vipi prius quam nos moribus ac meis mi
mine convenimus. Ite. Cum mores nos prem nos quente. quam
p si me hic potestis. Tunc adiovanu dilecte solitudis re
dit. solus in sipm spectatores oant. spiranti secum. Petrus
Simus patent. intelligo quid nam sit spiranti secum. Gre
gorius. Fi scis nos contra se vanitate conspicites sicque con
versacionem longe dissimiles contactos dum sibi se tenere noluisset.
fortisse sui rigoris usum. Modu tranquillitatis expedit. atque